

עת"א 11466/02/15 - שלמה אלבז נגד משטרת ישראל, שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 11466-02-15 אלבז(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני:

בפני
עותר
נגד
משיבים
כב' השופט יונתן אברהם
שלמה אלבז (אסיר)
1. משטרת ישראל 2. שרות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט למאסר של 30 חודשים.

העותר הגיש בקשה להתיר לו להשתתף במסגרת חופשה מיוחדת בת 10 שעות, באירוע בר מצוה של בנו שייערך מחר 19.2.15. הוא טען כי אי השתתפותו באירוע זה תגרום מפח נפש לבנו ולמשפחתו. כן טען כי במקרים דומים אפשרו בתי המשפט חופשה מיוחדת.

בקשתו של העותר נדחתה ע"י נציב שב"ס בעיקר לאור התנגדות משטרת ישראל המבוססת על מעשיו בגינם הורשע וכן שני תיקי חקירה הפתוחים נגדו, וגם בהתבסס על עמדת גורמי המודיעין.

מצד וועדת אלמ"ב, שעניינו של העותר נדון בפניה, וכן מצד גורמי הטפול בכלא, ניתנה המלצה להתיר את החופשה.

מכאן העתירה שבפניי.

לאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו לי ע"י הצדדים, לרבות המידע המודיעיני, ושקלתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן, סבורני שדין העתירה להתקבל.

בפסיקה הנוהגת נקבע לא אחת כי מקום בו נשקלת חופשה מיוחדת לרגל אירוע המנוי בפקודת החופשות, ועומדים זה מול זה צרכי האינטרס הציבורי מחד וצרכי העותר ובני משפחתו, מאידך, נקודת האיזון נוטה לטובת העותר, זאת ביחס לאיזון הנעשה לגבי חופשה רגילה של אסיר שאינה חופשה מיוחדת בשל אירוע משפחתי.

במקרה דנן שקל הנציב את שיקולי האינטרס הציבורי תוך התייחסות למסוכנותו של העותר כפי שהיא נשקפת מעמדת משטרת ישראל בחטיבת המודיעין של שב"ס.

הנציב התייחס גם לחומר מודיעיני רב שיש בעניינו של העותר.

לו מדובר היה בחופשה רגילה, לא היה מקום להתערב בהחלטת הנציב, אולם סבורני כי החלטת הנציב לא שקלה שיקולים נוספים שיש להם משקל רב בסוג ההחלטה דנן והם השפעת ההחלטה על משפחתו ובנו של העותר שהינה ללא ספק החלטה קשה עד מאוד.

החלטת המשיב אינה מזכירה כלל שיקולים אלה והפרק בפקודת החופשות אשר בו מפורטות העילות לחופשה מיוחדת מבוסס בעיקרו על אינטרסים אלה של קרובי המשפחה ועל ראיית המחוקק את האינטרסים הנ"ל כאינטרסים חשובים עד מאוד, אחרת, מה הטעם היה לייחד פרק נפרד לחופשה מיוחדת ביחס לחופשה רגילה?

הוצגו בפניי מכתבים מבנו של העותר ומבתו וכן ממורתה של בתו של העותר, שיש בהם כדי ללמד עד כמה חשובה השתתפותו של העותר באירוע הנ"ל.

יש בהם גם כדי ללמד איזה נזק נפשי יגרם לחתן בר המצווה בפרט וגם לבתו של העותר אם לא תאושר השתתפותו באותו אירוע.

אני מוצא לציין גם כי עיינתי במידע המודיעיני ולא מצאתי בו מידע קונקרטי המתייחס לאפשרות של פגיעה בעותר בעת האירוע או פגיעה באחרים על ידי העותר בעת האירוע. על כן, מידע זה על אף שיש בו כדי להוות גורם משמעותי למניעת חופשה רגילה, אין די בו למניעת חופשה מיוחדת.

יתר על כן, ובהתייחס לחשש לפגיעה בתחום האלמ"ב, מצויה בפניי עמדת ועדת אלמ"ב אשר צוין כי נתקבלה לאחר קבלת מידע עדכני מגורמי הטיפול בקהילה. חזקה כי לו היה מובא לידיעת ועדת אלמ"ב מידע קונקרטי כלשהו בדבר חשש לפגיעה מצד העותר בתחום האלמ"ב, הייתה הוועדה מתנגדת למתן החופשה.

עמדה זו של ועדת אלמ"ב ממליצה על מתן חופשה בת 10 שעות.

נוכח כל המפורט לעיל, אין מנוס מהתערבות בהחלטת המשיבים באופן שתאושר לעותר חופשה בת 10 שעות לצורך השתתפות בטקס בר המצווה של בנו.

תנאי החופשה ייקבעו על ידי המשיבים, אולם יכללו לפחות ליווי צמוד של שני ערבים, נעדרי עבר פלילי, שיחתמו על ערבות על סך של 10,000 ₪ כל אחד ויתחייבו ללוות את העותר ליווי צמוד מפתח בית הכלא למקום האירוע ישירות, וחזרה ישירות לבית הכלא, כאמור בליווי של שני ערבים כל העת הזו. משך כל האירוע לא יעזוב העותר את מקום האירוע אלא לצורך חזרה לבית הכלא בלבד.

יתר התנאים ייקבעו על ידי המשיבים.

המזכירות תמציא בדחיפות ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ה, 18 פברואר 2015, בהעדר
הצדדים.